

36 dies per canviar l'Església

És molt amena aquesta crònica d'Arturo San Agustín que comença el dia que Benet XVI anuncia la seva renúncia al càrrec, el 12 de febrer, i acaba el 19 de març quan Jorge Mario Bergoglio, el papa que cap vaticanista havia previst, celebra la missa que inaugura el pontificat de Francesc. San Agustín, que coneix mig Roma i fa anys que segueix la realitat vaticana, explica aquests 36 intensos dies a través d'anècdotes i entrevistes que té amb altres periodistes, amb religiosos i amb tot tipus de personal relacionat amb el Vaticà, des d'un dels sastres que fan els vestits als cardenals al propietari de la Cantina Tirolesa, on sopava Joseph Ratzinger abans de ser papa, passant pels responsables de les residències, de càrrecs secundaris de la cúria, cardenals, bisbes i portaveus. Moltes anècdotes ja se sabien. Moltes altres no. San Agustín no escatima detalls ni deixa de visitar cap dels sacerdots, teòlegs i monges que són claus en el dia a dia del Vaticà. El seu relat fa comprensible la història. L'anàlisi que fa San Agustín després de parlar amb els uns i amb els altres fa que s'entengui perfectament el pontificat de Benet XVI (en el qual va haver de fer front a "l'allargada ombra de Joan Pau II") i la seva renúncia. L'elecció del papa argentí, vista amb posterioritat, se'ns revela també com a molt coherent.

Els contactes de San Agustín deixen anar ítems que fan pensar, com ara que després que el Vaticà condemnés la guerra a l'Iraq, cosa que el Pentàgon no va pair mai, va esclatar l'escàndol de la pederàstia als Estats Units... per exemple. El periodista barceloní, que no s'està de criticar els saberuts vaticanistes que no en van encertar ni una (entre altres coses perquè tothom va especular i ningú va saber interpretar), ens fa un recorregut pel qui és qui a Roma i al Vaticà, els jocs

de força, les aliances i els contrapoders, les congregacions i el seu pes internacional i, en el fons, deixa entreveure la seva admiració i la de molts per un cardenal que tothom volia i al final no va ser: Gianfranco Ravasi, potser la persona més culta de Roma i gran amic de Catalunya. Com hauria estat amb ell? Potser haurà de fer un altre llibre.

Arturo San Agustín, finalment, ens deixa un munt d'anècdotes boníssimes com aquella que encara recorda una monja que diu que un jove cardenal de Cracòvia, Karol Wojtyła, se'n va anar a fer una visita turística al santuari de Mentorella, que està a 50 quilòmetres de Roma, hores abans de començar el conclave, i que, després d'una avaria al cotxe que el portava i veient que se li feia tard i no arribava al Vaticà amb transport públic, va

acabar arribant a Roma fent autoestop. Hores després seria papa.

Parlant amb els uns i els altres San Agustín analitza el Vatileaks i l'informe secret realitzat pel cardenal Herranz, espanyol de l'Opus Dei, un informe que, segons fonts fidedignes, hauria posat els pèls de punta al papa, que ja sospitava però no tant. És interessant la darrera part del llibre, un cop escollit Francesc, amb qui l'autor del llibre havia coincidit a Buenos Aires. Aquí la informació i les tafaneries són de primera mà. El cas és que aquest llibre es llegeix molt de pressa, és molt amè i, com que el traspàs de poder del cap de l'Església catòlica va ser seguit massivament per tots els mitjans de comunicació, qui més qui menys ja coneix els personatges. San Agustín ho amaneix amb saviesa i precisió. *

que s'endugué "la història del proletariat català i espanyol al bagul dels records". Una existència condicionada i formada per la seva coincidència amb una de les èpoques més convulses i tenebroses que es recorden.

Malgrat que no assoleix l'objectivitat que seria desitjable —la qual cosa potser faria convenient que és llegís juntament amb *La rereguarda en guerra*, de Martín Ramos, que està afectada pel mateix handicap, però a la inversa: convertint el PSUC en Abel i la CNT en Caïm— aquest llibre ofereix una possibilitat magnífica de conèixer no només la gènesi i evolució de "la força obrera (llibertària) de Catalunya" sinó, també, d'alguns dels seus representants més destacats —Salvador Seguí, Joan Peiró, Frederica Montseny, Buenaventura Durruti, Àngel Pestaña, Joan Garcia Oliver...— normalment negligits, quan no damnificats, en la història del nostre país. *

De papa a papa
Francesc, el dia que va anar a visitar el papa emèrit, Benet XVI
REUTERS

DE BENEDICTO A FRANCISCO
Arturo San Agustín
Editorial: Fragmenta (Barcelona, 2013)
Pàgines: 313
Preu: 19,90 euros

CNT. LA FORÇA OBRERA DE CATALUNYA
Ferran Aisa
Editorial: Base (Barcelona, 2013)
Pàgines: 336
Preu: 20 euros

Els sindicalistes
Seguí, Pestaña, Bajatierra, Molins, Martínez, entre d'altres. I un cartell de la CNT. ARXIU